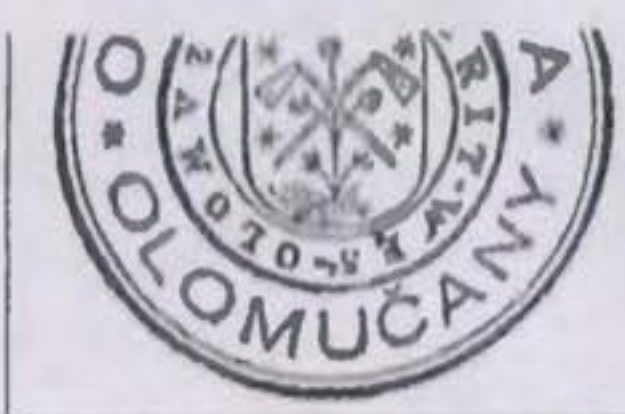

mučany prokazatelně z roku 1749. I když líto zástupci obce povědomí o uschovaném pečeti měli, myšlenka, že se jedná o původní unikátní originál nikomu nepřišla na mysl. K jeho identifikaci napomohla srovnávací metoda a otisky pečeti na starých listinách.

Pečetidlo bylo poprvé použito 18. 9. 1749, kdy byl prováděn na pozemkovém panství přesný soupis jmění poddaných do tzv. Rektifikačních akt. Pečeť je precizně vtačena do papíru, bez použití vosku a je s poznámkou, že purkmistrovo jméno pisatel nezná. Vše je pak stvrzeno podpisem městského porotce Richtera. Později je pečetidlo otištěné i v řadě do dnešních dnů dochovaných listin. Prokazatelně až do roku 1826. Poslední známá zmínka i s jeho otiskem se dochovala v pamětech bývalého starosty obce a později i velice svědomitého kronikáře Karla Dosedly. V únoru 1935 podle tohoto malého pečetního razítka (jak jej sám nazval), nechal jmenovaný zhotovit obecní razítko nové, větší, gumové. K původní legendě přidal - Obecní rada v Olomučanech. Ač sám dlouholetý amatérský historik,

nebyl si jistý, zda se jedná o unikátní historickou památku. Z nového razítka se vycházelo později pro další grafické návrhy reklamních brožurek, odznaků či znaku velkého, který je do dnešního dne k vidění v zasedací síni Obč.

Vlastní původní pečetidlo při vizuálním porovnání má všechny drobné chyby, které se shodují s chybami na otiscích v archivních listinách. Jedná se o drobné, lupou zřetelně viditelné nepřesnosti rytce, podle kterých lze lehce porovnat kopii s originálem a v případě zhotovení kopie pečetidla pak těžko shodně vyrobitelné. Prvotní návrh pečetidla neprováděla samotná obecní rada včele s purkmistrem, ale jejím návrhem byl pověřen zřejmě liechtensteinský úředník z Pozořic, který v každém případě byl obeznámen z dochovaných

znaku obce pak umístil nápis: *Siedelwes Olomvcsan*, což v překladu zní pečeť vsi Olomučany. Stejný název obce je uveden ve starých listinách z roku 1375 i 1377, kdy v obci má svoje zboží jistý vladyka *Wilhelmus de Olomvcsan*. Vlastní pečetidlo je mosazné o průměru asi 24 mm, max. síly 3,5 mm a je s pomocí prodlouženého tmu neodborně vsazeno do hrubě obpracovaného sedmibokého hranolu z rohoviny. Proti vypadnutí je pojištěno kovovým hřebem. Celková délka pečetidla je 59 mm. Pro obec Olomučany je to vzácná památka, kterou jí může závidět řada měst a obcí. -KM-

Druhá pozvánka na třetí blanenský festivalový Rajbas outdoor Kotlík

Dalším z hostů, který zcela určitě vzbudí zaslouženou pozornost, je Petr Jahoda (nar. 1963), původně především tramp, později horolezec, jeskyňář, skialpinista, vodák, raftař, potápěč... Říká o sobě, že jeho aktivity směřovaly vždy k cestování, k získávání dovedností a vědomostí umožňujících bezpečný pohyb, pobyt a překonávání překážek v přírodě. Po světě cestuje od roku 1978. Procestoval již více než 10 afrických zemí, část Amazonie, několik zemí Latinské Ameriky, velký kus Indonésie a další asijské země. Zúčastnil se několika náročných expedic, např. Západní Sajan a Expedice Tirkana, byl iniciátorem a organizátorem dalších expedic, např. Siberut - ostrov lidojedů, Svalbard - polární expedice Špicberky, Stromoví lidé, Divoká Etiopie, kdy se pravděpodobně jako první Čech dostal až k nejdívovějšímu etiopskému kmeni Surma a dalších. Má za sebou řadu vysokohorských výstupů na známé i méně známé hory (z těch známých např. Matterhon, Kilimandžaro, byl účastníkem úspěšné expedice na Pik Lenina). Z cest přiveze množství zajímavých exponátů a také spoustu filmového materiálu, z něhož vzniklo několik krátkých filmů v produkci České televize. Je majitelem AAA Plus CK a prezidentem Českého klubu cestovatelů. Jeho přítomností na jedné z přípravných

Příští sobotu

Závěrečný, čtvrtý turnaj tarokářů, jímž se uzavře letošní čtyřlůtkání, bude sehrán příští sobotu 17. listopadu v restauraci Punkva v Blansku (u Štefana Popelky). Od 9.30 h se bude hrát podle pravidel „Vysočina“. Očekává se účast 120 hráčů. Poslední přihlášky budou přijaty 12. 11. (tel. 0506/418 678, fax 0506/417 239). Turnaj je sponzorsky dotován, mediálním partnerem je Týden u nás. -ar-

Petr Hrubý v učňovských dílnách KBA Radebeul u Drážďan.

Foto: archiv školy

Blansku bude ve dnech 23.–25. 11. 2001 místem konání III. ročníku cestovatelsko-outdoorového festivalu, který je příležitostí ke zhlédnutí zajímavých programů i osobního setkání s řadou zajímavých osobností. V několika pokračováních se pokusíme z bohaté programové nabídky vybrat ty nejzajímavější.

Nejdívovější místa světa

schůzek jsme využili k položení několika otázek:

Ze zkušenosti víme, že je velmi těžké Tě zastihnout doma. Kolik času v roce trávíš na cestách?

„Možná tři, čtyři měsíce strávím v republice, zbytek na cestách.“

V těchto dnech přichází na pulty knihkupectví Tvá kniha z nakladatelství Mladá fronta „Nazí a divocí“. Mohl bys ji trochu přiblížit?

„Ta kniha má v podtitulu „Nejdívovější místa světa“ a je o třech destinacích, které jsem si nejvíce oblíbil. Jedna z nich je Západní Papua - Irian Jaya a zdejší domorodci, druhá je malinký ostrov Siberut západně od Sumatry a tou třetí je jižní Etiopie, kde žije několik doopravdy divokých kmenů. Je o lidech, kteří tam žijí, někde dodnes používají kamenné nástroje, kostěné nože, jinde zase chodí zcela nazí. Je prostě o tom, co jsme si možná mysleli, že již před mnoha sty lety přestalo existovat.“

Podle čeho si ta nejdívovější místa vybíráš?

„Někdo bere nejdívovější místa podle toho, že jsou to vysoké hory, nepřístupné krkolomné štíty, podle toho, že jsou to odlehlá místa v polárních krajích. Já nejdívovější místa světa vybírám skutečně podle jejich obyvatel. Nerad užívám termín na úrovni doby kamenné, ale tady je ten ter-

Petr Jahoda a želva. Foto: archiv

mín možná přílehlavý. Snažím se do takových míst cestovat hodně často, a to z jediného důvodu. Už nebude dlouho trvat a nebudou „nejdívovější“, všude ve světě jsou velké tlaky na to, aby se tito lidé civilizovali a dříve nebo později těmto tlakům zákonitě musí podlehnout.“

V poslední době se Tvoje jméno objevuje ve spojitosti se vznikajícím Českým klubem cestovatelů....

„V roce 2000 jsme s několika přáteli tento klub založili a stal jsem se jeho prezidentem. Snažíme se prezentovat české cestování, a to nejen v rámci naší republiky. Nejsou to jen Američani, Italové, Němci, kdo cestují, ale hodně Čechů, kteří cestují a dosahují velkých úspěchů. Členy Českého klubu cestovatelů jsou lidé jako třeba Vítězslav Dostál - první člověk, který objel celou planetu Zemi na kole, Zdeněk Thoma - jeden z nejuznávanějších cestovatelů - fotografů, Vilém Rudolf a Oldřich Bubák, kterým se podařilo dosáhnout severního i jižního pólu, Martin Mikyska, Čecho-Kanaďan Leoš Šimánek a řada dalších.“

Filmy z cest do opravdové divočiny natočené kamerou Petra Jahody jsou zařazeny do programu pátečního festivalového dne. K osobnímu setkání je možno využít sobotní autogramiády, kde bude představena jeho kniha „Nazí a divocí“. -Dy-

TÝDEN U NÁS 2001/45
7.11. 2001

Parta motokrosových fandů, tatínků, v Kunštátě a okolí, se věnuje svým ratolestem a umožňuje jim obírat se oblíbeným sportem. Velmi dobře jim slouží superkrosová trať v pískovně u Rudky, na níž se nedávno jel Junior hobby motokros „O pohár města Kunštátu.“ Sešlo se 35 jezdců v sedmi kategoriích a sváděli spolu velké souboje. Představujeme vítěze kat. do 65 ccm (nad osm let věku jezdců) Martina Vodáka (Kawasaki) a kat. 85 ccm (do 12 let) Lukáše Grenara (vpravo), který jel Hondu. Spokojen s tímto děním je i starosta Kunštátu Lumír Krampl, který v zálibě vidí dobré využití volného času mládeže. Text: ar, foto: Kateřina Rampulová

Kreslířská soutěž k pohádkám

Milé děti, při příležitosti vydání knížky Pavla Bubly „Pohádky z vody a skal Moravského krasu“ pro Vás nakladatelství Doplněk a Městská knihovna Blansko připravili KRESLÍŘSKOU SOUTĚŽ na téma krajina a bytůstky Moravského krasu. Svě obrázky s adresou a věkem můžete poslat nebo odevzdat v blanenské knihovně do 7. prosince, nebo poslat na adresu Nakladatelství Doplněk, Bratislavská 48/50, 602 00 Brno. Nejhezčí obrázky budou odměněny a vystaveny v MK Blansko. -zpr-